

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/184/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210494
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612210494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 990 eur, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému **s a n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX XXXX/XXXX o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku P. T. vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradit' žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 990 eur. Žalobu odôvodnil tým, že na základe jeho návrhu súdny exekútor požiadal Okresný súd Lipt. Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tunajší okresný súd o tejto žiadosti rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej doby dňa 21.01.2010 poverením súdneho exekútora. Urobil tak bez toho, aby existovala okolnosť umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Okresný súd počas tohto obdobia nevykonával úkony, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, sa poškodený dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia

označil spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobcu a potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o. proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorej predmetom je náhrada škody vzniknutá pri nesprávnom úradnom postupe pri výkone exekúcie záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníka X. Á., sp. zn. súdneho exekútora EX XXXXX/XXXX. Uviedol ďalej, že objektívne nemôže predložiť rovnopis návrhu na vykonanie exekúcie, pretože ho pripojil súdny exekútor k žiadosti o udelenie poverenia. Žalobca používa na označenie vecí spisovú značku súdneho exekútora, pretože exekučný súd mu súdnu spisovú značku neoznámil. Požiadavku na nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu spojený s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 990 eur za viac ako 18 mesiacov. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 560 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6NcC/48/2013-16 zo dňa 31.01.2013 rozhodol o nevyklúčení sudkyne JUDr. Jany Haluškovej z prejednávania a rozhodovania veci, uznesenie sa stalo právoplatným 16.04.2013.

Žalovaný písomnou replikou z 18.04.2013 navrhol zamietnutie žaloby pre nenaplnenie podmienok, vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z., uplatniac si právo na náhradu trov konania. Poukázal na zmätočnosť žaloby, najmä označenie povinnej z exekučného konania odlišnými dátumami narodenia, neuvedením súdnej spisovej značky exekučného konania, neuvedením relevantných skutkových tvrdení, ako je dátum doručenia podania na súd a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Rovnako žalobca nepriložil k žalobe jeden relevantný dôkaz, preukazujúci existenciu exekučného konania, vznik škody aj nemajetkovej ujmy atď. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu Ústavným súdom SR, napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012 bolo neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnomu úradnému postupu zo strany exekučného súdu. Nie je jasný ani titul náhrady škody. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v súdnom konaní; túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Zákonnou podmienkou súdneho konania o nároku na náhrady škody je jeho predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred

uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Na výzvu na doplnenie žiadosti žalovaného na predbežné prerokovanie nároku žalobca reagoval uvedením všeobecných informácií, takže neposkytnutím súčinnosti zmaril možnosť predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne tri podmienky, a to nezákonné rozhodnutie (resp. nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vzniknutou škodou. Žalobca označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého sa nedodržanie lehôt uvedených v zákone, nepovažuje automaticky za porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, pretože sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je autonómny pojem, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Z existencie prieťahov v súdnom konaní môže konajúci súd pri rozhodovaní o náhrade škody v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. vychádzať len v prípade, ak boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní (ak sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní), právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k tomuto predpokladu nesplnil povinnosť tvrdenia ani povinnosť tvrdenie preukázať. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premičania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná existencia škody ani jej výška. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov. Žalobca neuvádza, či ide o skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, náklady na jeho prevádzkovanie, správu a údržbu mu vznikli bez ohľadu na tvrdené prieťahy. Pri výške náhrady nemajetkovej ujmy citoval § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že poskytovanie finančného zadost'učinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje a nepreukazuje, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'učinením. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a na poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Dlžníci sa zaviazali v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov platiť sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí článok v denníku SME zo 16.07.2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu.

Uznesením č.k. 8C/184/2012-52 zo dňa 29.04.2013, potvrdeným Krajským súdom v Žiline uznesením č.k. 8Co/197/2014-74 zo dňa 30.04.2014, právoplatným 12.06.2014 súd na základe návrhu žalobcu rozhodol o neprerušení konania.

Na pojednávaní dňa 14.08.2014 sa nezúčastnil ani jeden z riadne a včas predvolaných účastníkov. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.). Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Neúčelným a nehospodárnym bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmny rozsudkom o základe prejednávanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 01.01.2013 (ďalej len Zákon) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 519/1991 Zb. bola civilnoprávna zásada materiálnej pravdy nahradená v sporovom konaní zásadou prejednacou, v zmysle ktorej dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno nesú účastníci konania, nie súd. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd poznamenáva, že dôkazná povinnosť má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi.

V prejednávanom prípade súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 Zákona predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, potvrdenie o prijatí ktorej žalovaným je založené v spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnej

veci vedenej voči Stanislavovi Árvaiovi. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012, žaloba bola súdu doručená 27.09.2012, teda pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, určených na predbežné prerokovanie nároku v § 16 ods. 1 Zákona. Obidve strany sporu súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 Zákona nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v súdnom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným Zákomom na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Je potom bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dňa podania žaloby na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku pozitívne nereagoval. Žalobca ani netvrdil, kedy sa v súdenom prípade obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na Slovenskú republiku) s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie súdeného nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený, alebo bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Ak sa žalobca obrátil na kompetentný orgán spoločnou žiadosťou, týkajúcou sa viacerých škodových prípadov, aj to mal jasne v žalobe tvrdiť. Rovnako žalobca neoznačil dôkaz, ktorým by preukázal podanie písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v súdenom prípade. Odkaz na iné súdne konanie (spis Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnej veci vedenej nie voči P. T., ale voči X. Á.) je bez akéhokoľvek tvrdenia súvislostí súdeného prípadu s označeným súdnym konaním nedostatočné. Navyše, nie je v možnostiach súdu zlustrovať uvedené súdne konanie, pokiaľ nie je označené účastníkmi konania, predmetom konania a najmä spisovou značkou (ktorá žalobcovi ako účastníkovi súdneho konania musí byť známa minimálne z písomného potvrdenia o prijatí žaloby vystaveného súdom). Ak by aj súd vychádzal z toho, že žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe dôsledne nerozlišuje konanie Ministerstva spravodlivosti SR za SR a Ministerstva spravodlivosti SR, a teda prvé žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR 23.04.2012, potom je žaloba z čisto časového hľadiska podaná predčasne. Ustanovenie § 16 ods. 1 Zákona oprávnenému subjektu dáva možnosť obrátiť sa so svojím nárokom na náhradu škody na súd v prípade jeho neuspokojenia alebo čiastočného uspokojenia do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Keďže od 23.04.2012 (najskorší možný termín podania písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) neuplynula do podania žaloby 27.09.2012 zákonná lehota 6 mesiacov, opäť možno prijať záver o jej predčasnom podaní.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXX/XXXX. Na margo označenia exekučného spisu súd dodáva, že ak žalobcovi nebola zrejماً súdna spisová značka exekučného konania (ktorú mohol zistiť pri riadnej súčinnosti so súdnym exekútorom, ktorého sám požiadal o vymoženie svojej pohľadávky), nič mu nebránilo exekučnú vec bližšie identifikovať minimálne menom a sídlom súdneho exekútora a označením povinnej, nevzbudzujúcim pochybnosti o jej totožnosti (na strane 2 žaloby žalobca uvádza dátum narodenia povinnej XX.XX.XXXX, na strane 7 dátum narodenia XX.XX.XXXX). Žalobca tvrdí, že k povereniu súdneho exekútora došlo dňa 21.01.2010, v omeškani dlhšom viac ako 18 mesiacov od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 3Er/693/2009 je preukázané, že súdny exekútor JUDr. H. O. X. X. Q. W., N. XX v jeho konaní vedenom pod sp. zn. EX XXXX/XX dňa 17.09.2009 tunajšiemu okresnému súdu doručil žiadosť o udelenie poverenia v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej P. T., IČO XXXXXXXX pre vymoženie 432,18 € s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného z 05.08.2009, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava zo dňa 10.06.2009, sp. zn. SR 06092/09, vykonateľný 16.07.2009. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 06092/09 z 10.06.2009 je preukázané, že žalovaná P. T. bola zaviazaná na zaplatenie sumy 432,18 € a príslušenstva na základe návrhu žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava z titulu zmluvy o úvere č. 5371412 zo dňa 21.05.2008. Tunajší okresný súd dňa 05.10.2009 požiadal súdneho exekútora o predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a na základe jeho odpovede požiadal

o predloženie tohto listinného dôkazu oprávneného, ktorý požiadal 30.10.2009 o predĺženie uloženej lehoty. Zmluva bola súdu doručená 13.01.2010, exekučný súd vydal dňa 21.01.2010 poverenie na vykonanie exekúcie a 20.10.2010 požiadal Stály rozhodcovský súd o zapožičanie rozhodcovského spisu. Následne bola uznesením zo dňa 25.11.2010 č. k. XEr/XXX/XXXX-XX, právoplatným 28.12.2010 exekúcia zastavená v časti úroku z omeškania v zmysle § 57 ods. 2 a § 58 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní, pretože exekučným titulom je priznané právom nedovolené plnenie. Toto uznesenie bolo spolu s poverením na vykonanie exekúcie doručené súdnemu exekútorovi aj právnomu zástupcovi oprávneného 09.12.2010. Postup exekučného súdu pri vydávaní tohto poverenia je potrebné posudzovať podľa §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného k 04.11.2009, ktoré ukladá súdu povinnosť do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie pod podmienkou, že nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na jej vykonanie alebo exekučného titulu zo zákonom. Keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu vydané po 01.05.2004 (vstup Slovenskej republiky do Európskej únie), už rozhodcovský súd bol povinný aplikovať v konaní nielen vnútroštátnu právnu úpravu, ale aj predpisy komunitárneho práva, čo nerealizoval. Tieto pochybenia potom musel napraviť všeobecný súd, preto sa 15-dňová lehota na udelenie poverenia na tento prípad nemohla vzťahovať. Pre takéto pochybenie rozhodcovského orgánu exekučný súd pri vydávaní poverenia postupoval so všetkou opatrnosťou a poverenie síce vydal 21.01.2010, ale vzápätí bolo exekučné konanie v dôsledku vady exekučného titulu v časti zastavené. Bolo nevhodným a nelogickým doručiť súdnemu exekútorovi poverenie na výkon exekúcie, pri vydávaní ktorého bol zistený dôvod zastavenia exekúcie, pred doručením uznesenia o jej zastavení. Vzhľadom na množstvo exekučných vecí vedených na exekučnom súde (niekoľko tisíc) a jeho personálne obsadenie nebolo možným zabezpečiť okamžitý opis a expedovanie zastavujúceho uznesenia. Poverenie súdny exekútor vrátil súdu 11.11.2011 po vymožení pohľadávky. Počiatok žalobcom tvrdých ekonomických problémov vo všeobecnosti treba hľadať v postupe a pravidlách uzatvárania úverových zmlúv, ktorých texty pripravoval práve žalobca a v následnom postupe vedenia rozhodcovského konania. Ak by žalobca pri uzatváraní úverových zmlúv a rozhodcovský orgán pri vedení rozhodcovského konania aplikovali komunitárne právo, nemusel ich pochybenia odstraňovať exekučný súd. Aj keď žalobca nepreukázal existenciu prietahov v súdnom konaní ani nečinnosť súdu, plniac si povinnosť prevencie aj vo vzťahu k samotnej žalobe súd prednáša, že žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody 125 eur. Či už ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk (čo nie je zo žaloby zrejme), žalobca nepreukázal vynaloženie čiastky 70 eur na správu a údržbu vymáhanej pohľadávky. Odôvodnenie požiadavky na nemajetkovú ujmu v peniazoch žalobcom je len v rovine teoretických možných následkov, ku ktorým by mohlo dôjsť v prípade nesprávneho súdneho (úradného) postupu. Navyše, jeho pohľadávka bola do roku 2011 vymožená, preto nie je opäť zrejme, kedy a aká škoda mala žalobcovi pre jej nevymoženie vzniknúť. Pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom na ostatné dôvody pre zamietnutie žaloby bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný síce v písomnom vyjadrení z 18.04.2013 podal návrh na prisúdenie náhrady vzniknutých trov, avšak tieto v zákonnej lehote nevyčísliť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.